

همین محدودیت‌ها باعث می‌شد دوباره پشت دوربین قرار بگیرم تا فیلمی سخت بسازم، در واقع چیزی که باعث لذت بردن من از سینما می‌شود همین است، ساختن فیلم در شرایط سخت!

ایده ساخت این فیلم از کجا آغاز شد و موضوع آن چه داستانی را روایت می‌کند؟

ایده اصلی مثل قصه فیلم «در ششی بارانی» به ذهنم رسید. داشتم به مفهوم انتظار در زمان حقیقی و زمان مکانیکی فکر می‌کردم. اینکه چطور چند لحظه انتظار در زمان مکانیکی که مثلاً فقط یک دقیقه است با استفاده از زمان حقیقی یا همان زمانی که فقط در ذهن ما اتفاق می‌افتد و در بیرون فشرده تر است، تلفیق کرد. یعنی عقربه‌های ساعت فقط چند ثانیه گذشته باشند اما ذهن تو در گیر سال‌های زیادی باشد. بر همین اساس، داستان فیلم قصه پیرمردی است که شب تولدش تنه‌است و منتظر است تا بچه‌هایش بیایند؛ در یکی از زمان‌ها آنها از راه می‌رسند و در یکی از زمان‌ها هیچکس آنجا نیست ...

«ماجرای یک شب بارانی» به تازگی برنده جایزه بزرگ بهترین فیلم و جایزه منتخب تماشاگران از جشنواره یوتا آمریکا شده، در این باره هم توضیح می‌دهی؟

از زمانی که بخش جهانی «ماجرای یک شب بارانی» را شروع کردیم این فیلم موفقیت‌های زیادی در آمریکا به دست آورده است. در جشنواره «سینمای جدید» هالیوود و جشنواره «کلونی» اوهایو جایزه بهترین فیلم را کسب کردیم. سپس فیلم در آکادمی واشنگتن نامزد چهار جایزه فیلمنامه و بازیگری شد که در صورت دریافت جایزه به آکادمی اسکار معرفی خواهیم شد. همینطور در بخش مسابقه جشنواره‌های «ریورساید» کالیفرنیا و «کان» فیلادلفیا نیز به نمایش در آمد. جشنواره «یوتا» بزرگترین جشنواره هنری غرب آمریکاست که در ۳ روز به نمایش و اجرای تئاتر، موسیقی و فیلم می‌پردازد و سالانه ۸۰ هزار نفر از این رویداد دیدن می‌کنند. امسال از بین ۳ هزار فیلم ارسالی تنها ۴۰ فیلم برای نمایش انتخاب شدند و در نهایت جایزه بزرگ جشنواره به «ماجرای یک شب بارانی» اهدا شد. اما مهمتر از آن، جایزه منتخب تماشاگران بود که هم از لحاظ کمی با این گسترده‌تری به فیلم رأی دادند و هم نشان‌دهنده ارتباط وسیع مردم با این فیلم است که من را به اکران‌های بعدی مان در آمریکای شمالی امیدوار می‌کند. البته برای من مخاطب

مرجان قندی

با شور و هیجان حرف می‌زند. از فیلمسازی و تجربه‌هایش که می‌گوید انگار در این راه مو سفید کرده، کار با دوربین فیلمبرداری بهترین تفریح «مهدی فردقادی» است. او ۷ فیلم کوتاه داستانی و تجربی به نام‌های «سایه مه»، «تناوب»، «زندگی خورشید»، «گرامافون»، «دایره‌های معکوس»، «روایت آینده‌ای داستان‌های ساده» و «ماجرای یک شب بارانی» ساخته که در ۳۰ جشنواره داخلی شرکت داشته‌اند و برنده بیش از ۱۰ جایزه شده‌اند. این آثار از جشنواره‌های جهانی نیز ۱۰ جایزه به دست آورده‌اند. نگارش فیلمنامه سینمایی، ۲ دوره عضویت در هیأت داوری دانشجویی جشنواره فجر، عضویت در هیأت انتخاب و داوری چند جشنواره داخلی و تدریس در انجمن سینمای جوان و دو مؤسسه دیگر، از فعالیت‌هایی است که مهدی در این سال‌ها در عرصه فیلمسازی و سینما داشته است. «ایران جوان» به بهانه برنده شدن «ماجرای یک شب بارانی» در جشنواره یوتا آمریکا و دریافت جایزه بزرگ بهترین فیلم و جایزه منتخب تماشاگران با مهدی فردقادی که از کارگردانان جوان و موفق نیشابوری است، گفت‌وگویی انجام داده که در ادامه می‌خوانید.

با مهدی فردقادی؛ کارگردان نیشابوری بعد از موفقیت در جشنواره یوتا آمریکا:

۲ هزار اثر برگزیده شد فیلم من از میان

آقای فردقادی، از چه زمانی و چطور شد به ساخت فیلم و کارگردانی روی آوردی؟

اولین بار در سال ۸۳، وقتی ۱۸ ساله بودم دوره‌های فیلمسازی انجمن سینمای جوانان ایران را گذراندم و وارد عرصه سینما شدم. بلافاصله بعد از اتمام دوره انجمن، اولین فیلم کوتاه‌ام را ساختم و به واسطه موفقیت‌هایی که با ساخت آن فیلم کسب کردم، خیلی زود به ساخت فیلم به صورت حرفه‌ای رو آوردم.

تاکنون چند فیلمنامه نوشتید و چند فیلم ساختید؟

من به دلیل نوع ساخت فیلم‌هایم که فیلمنامه و کارگردانی خیلی نزدیک به هم هستند، فقط فیلمنامه‌های خودم را کارگردانی می‌کنم. اما علاوه بر ۷ فیلمی که کارگردانی کرده‌ام چندین فیلمنامه کوتاه هم دارم که هنوز فرصت ساختشان فراهم نشده است، چون خیلی با فاصله فیلم می‌سازم و در هر سال نهایتاً یک فیلم را کارگردانی می‌کنم.

در باره فیلم «ماجرای یک شب بارانی» بگویید؟

«ماجرای یک شب بارانی» از علاقه شخصی من به سینمای تک پلان نشأت می‌گیرد. مدت‌ها بود تصمیم داشتم در ادامه دو فیلم قبلی‌ام که به صورت سکانس - پلان ساخته بودم، باز هم فیلمی را در یک پلان کارگردانی کنم، فیلمی که علاوه بر محدودیت سینمایی از لحاظ کات نداشتن، بتواند محدودیت‌های دیگری را هم تحمیل کند. «ماجرای یک شب بارانی» محدودیت فضا را هم داشت چون فیلم در یک خانه اتفاق می‌افتد. محدودیت کاراکتر و از همه مهمتر محدودیت قاب‌بندی هم دارد چرا که در همه فیلم از ازشولدر (پشت سر) یک پیرمرد روایت می‌شود.

فرم هم باید بگویم ساختار تک پلان فیلم از دل قصه بیرون می‌آید و فقط یک شو نیست که ما خواهیم به فیلم تحمیل کنیم. در واقع تنیدگی که میان قصه و فرم وجود دارد در موفقیت فیلم تأثیر داشته است. من با آگاهی به اینکه گرفتن تمام فیلم از پشت سر یک کاراکتر خیلی سخت است، فیلمبرداری را به این سبک انجام دادم تا ذهنیت شخصیت اصلی را بهتر منتقل کنم که در جشنواره‌های آمریکایی بسیار از این موضوع استقبال شد.

انتخاب بازیگر در فیلم‌ها را معمولاً چطور انجام می‌دهی؟

انتخاب بازیگر برای من کار زمانبری است چون در این مدل فیلم علاوه بر اینکه به یک بازیگر خوب احتیاج دارم به آدمی نیاز است که قدرت تمرکز بالایی داشته باشد و همینطور بسیار باهوش باشد. من درک می‌کنم که برای بازیگر حفظ تمرکز در فیلمی تک پلان خیلی سخت است، اما قبول هم نمی‌کنم که چون فیلم یک تکه است بازی‌ها ضعیف باشد یا مانند بسیاری از فیلم‌ها پداهه پر دازی انجام شود، در نتیجه معمولاً قبل از فیلمبرداری تمرین‌های زیادی با بازیگرها انجام می‌دهیم. برای «ماجرای یک شب بارانی» ۱۵۰ بازیگر از آموزشگاه‌های مختلف را دیدم تا به ترکیب فعلی رسیدم. به نظرم منوچهر علیپور، زهره رضانی و مهسا فقهایی (بازیگران این فیلم) بازی‌های خوبی ارائه کردند. با اینکه خیلی معمول نیست بازیگرهای فیلم کوتاه در جشنواره‌های خارجی موفقیت کسب کنند، اما ۳ بازیگر اصلی ما در آکادمی واشنگتن کاندید جایزه بازیگری هستند.

چرا این روزها رغبت و علاقه جوانان به کارگردانی فیلم‌های کوتاه زیاد شده است؟

به‌نظرم دلایل زیادی دارد، برند اجتماعی فیلمساز بودن یکی از آنها است. همینطور با توجه به بافت کشور ما فیلم کوتاه، رسانه در دسترس برای بیان حرف‌ها و دغدغه‌های جوانان به‌شمار می‌آید. از طرفی با در اختیار داشتن امکاناتی مثل دوربین‌های دیجیتال و دوربین‌های با کیفیت تلفن‌های همراه، خیلی‌ها سعی می‌کنند شانشان را برای فیلمساز شدن امتحان کنند.

نمایی از فیلم کوتاه «ماجرای یک شب بارانی»

کارگردان‌های جوان فیلم‌های کوتاه معمولاً با چه مشکلاتی روبرو می‌شوند؟

من ۱۰ سال است که فیلم کوتاه می‌سازم. در این مدت مدام گفتیم و شنیدیم که مشکل بودجه داریم و این کمبود بودجه از کم اهمیت بودن فیلم کوتاه در کشور منشأت می‌گیرد و وقتی ما خواهیم وارد رقابت با محصولات خارجی شویم، مشخصاً از لحاظ امکانات تولید و پست پروداکشن خیلی عقب‌تریم.

فکر می‌کنی چه زمانی اولین فیلم بلندت را بسازی؟ برنامه‌ای در این رابطه داری؟

چند هفته قبل مجوز کارگردانی اولین فیلم سینمایی‌ام را گرفتم و در حال حاضر پیش تولید فیلم را شروع کردم. فیلمنامه این فیلم مربوط به چهار سال پیش است و همانطور که می‌دانید در مختصات سینمای ایران، اینکه یک کارگردان فیلم اولی بخواهد فیلمی کاملاً تجربی و مستقل و البته حرفه‌ای تولید کند، بسیار سخت است اما امیدوارم امسال بتوانم اولین فیلم بلندم را بسازم.